

SCENARIUSZ ZAJĘĆ NR 28/I

Klasa	pierwsza
Temat dnia	<i>Pomysłowa lekcja</i>
Obszary edukacyjne	<ul style="list-style-type: none"> - edukacja polonistyczna - edukacja plastyczna - edukacja społeczna - wychowanie fizyczne
Cele zajęć	<p>Ogólne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozwijanie myślenia twórczego uczniów, - redukowanie barier myślenia twórczego. <p>Operacyjne:</p> <p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> - konstruuje twórcze wypowiedzi językowe, - poprawia swoje prace i pomysły, uwzględniając uwagi kolegów i koleżanek oraz nauczyciela, - myśli w sposób oryginalny i wartościowy, - koordynuje pracę obu rąk jednocześnie, - korzysta ze wskazówek nauczyciela, - współpracuje z kolegami i koleżankami, - podaje niezwykle zastosowania przedmiotów codziennego użytku.
Metody pracy	Aktywizujące (trening twórczości), praktyczne (ćwiczenia przedmiotowe), podawcze (pogadanki oraz komentarze podsumowujące nauczyciela).
Forma pracy	zbiorowa, indywidualna, grupowa
Środki dydaktyczne	Przedmioty codziennego użytku typu: wyciskarka do soku, pomarańcza, słoiki, nakrętki do słoików, itp., blok rysunkowy, kredki świecowe
Czas trwania	3 godz.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

FAZA WSTĘPNA

Nauczyciel przed zajęciami rozkłada na podłodze przedmioty codziennego użytku (dziadek do orzechów, orzech, wyciskacz do czosnku, czosnek, wyciskarka do soków, pomarańcza, słoik - najlepiej 2 różnej wielkości, wieczko do słoika - najlepiej 2 różnej wielkości pasujące do słoików, cukiernica, torebka z cukrem, kubek, łyżeczka, butelka plastikowa, zakrętka, klamerka, sznurek, talerz, deska do krojenia, itp.), a następnie

przykrywa je kocem. Uczniowie kolejno wyciągają po jednym przedmiocie dla siebie i podają jego nazwę. Następnie uczniowie poszukują osoby do pary, czyli osoby, która posiada przedmiot pasujący do ich przedmiotu (np. kubek i łyżeczka). Kiedy utworzą się pary, każda z nich wskazuje głośno, co je łączy. Nauczyciel proponuje utworzenie nowych par (uczniowie poszukują innych cech łączących przedmioty). W zależności od pomysłów i zaangażowania grupy można spróbować wykonać jeszcze jedno „parowanie” oparte na nowych analogiach.

FAZA WŁAŚCIWA

1. Podróż do Krainy Cudów i Dziwów.

Nauczyciel zaprasza uczniów na wyprawę do Krainy Cudów i Dziwów. Znajduje się ona na Oceanie Indyjskim. Uczniowie poszukują Oceanu Indyjskiego na globusie i/lub mapie. Sami wybierają na mapie/globusie miejsce, gdzie może znajdować się tajemnicza wyspa z dziwną krainą (wyspa niekoniecznie musi być widoczna na mapie). Uczniowie mogą dotrzeć na wyspę na statku, który muszą sami zaprojektować i wykonać z dostępnych materiałów (pudełka, taśma klejąca, kij, materiał na flagę, papier kolorowy, plastelina i inne według pomysłu nauczyciela). Ważne, aby wszyscy uczniowie zmieścili się na statku.

Nauczyciel prosi uczniów o zabranie na pokład statku przedmiotów, które były wykorzystywane w poprzednim ćwiczeniu.

2. Prezenty dla mieszkańców Krainy Cudów i Dziwów.

Uczniowie w parach przygotowują prezent dla mieszkańców krainy, wykorzystując zabrane na statek przedmioty. Ważne, aby wykorzystany jako prezent przedmiot wystąpił w zupełnie nowej funkcji (np. wyciskacz do czosnku jako maszyna produkująca cieniutki makaron).

3. Rysunki na dwie ręce

Nauczyciel przekazuje uczniom informację, że w Krainie Cudów i Dziwów ludzie rysują obiema rękami jednocześnie. Uczniowie biorą do obu rąk kredki świecowe. Ich zadaniem jest namalowanie motyla przy równoległym malowaniu obiema rękami.

Uczniowie mogą podejmować wiele prób. Po wykonaniu zadania wspólnie z nauczycielem omawiają swoje wrażenia i emocje związane z ćwiczeniem.

KOMENTARZ:

Uczniowie mogą również sami wybrać obiekty do rysowania. Ciekawą propozycją byłoby jednocześnie pisanie obiema rękami poznanych już liter i cyfr.

4. Język mieszkańców krainy.

Mieszkańcy Krainy Cudów i Dziwów posługują się językiem kolorów. W każdym wypowiedzanym zdaniu używają słów odnoszących się do nazw kolorów. Kiedy chcą powiedzieć „dzień dobry”, mówią „Dzień czerwoniasto dobry”, a kiedy dziękują komuś, używają wyrażenia „Najzieloniejsze podziękowania”. Zadaniem uczniów jest wymyślenie brzmienia poniższych komunikatów w języku mieszkańców Krainy Cudów i Dziwów:

- Przepraszam.
- Jak się dziś czujesz?
- Życzę Ci wszystkiego najlepszego.
- Halo! Słucham?
- Czy mógłbyś mi pomóc?
- Dobranoc.

5. Liczenie obiektów.

Mieszkańcy Krainy Cudów i Dziwów również w zadziwiający sposób liczą przedmioty. Kiedy przeliczają rośliny (w tym owoce i warzywa) zawsze podają wynik o 1 mniejszy niż jest w rzeczywistości, zaś kiedy przeliczają ludzi podają wynik o 2 większy. Zadaniem uczniów jest przeliczenie uczniów w klasie oraz wszystkich roślin obecnych w sali i podanie wyniku zgodnego z systemem liczenia obowiązującego w Krainie Cudów i Dziwów.

KOMENTARZ:

Uczniowie zdolni mogą zastanawiać się, jaki wynik przeliczania przedmiotów podają mieszkańcy Krainy Cudów i Dziwów, kiedy widzą jedną roślinę.

Nauczyciel może poszerzyć zasady, włączając przedmioty nieożywione, które zliczane są w ten sposób, że wynik jest o 3 większy niż wynosi ilość przedmiotów w rzeczywistości. Wówczas uczniowie przeliczają przedmioty zgromadzone na statku, w klasie, itp.

6. Niezwykłe imiona.

W Krainie Cudów i Dziwów ludzie używają rozbudowanych imion według schematu:

Adam, znany z największego wzrostu w klasie I a.

Uczniowie konstruują swoje imiona według wzoru:

(imię), **znany/znana z ...**

7. Co nas zadziwia?

Mieszkańcy Krainy Cudów i Dziwów, żegnając się z uczniami i dziękując za złożoną wizytę, pragną dowiedzieć się, co jest dziwnego w kraju, z którego oni pochodzą? Zadaniem uczniów jest podanie tego, co może być dziwne w Polakach/w Polsce dla osób pochodzących z innych państw i kultur.

KOMENTARZ:

W przypadku braku propozycji uczniów nauczyciel może wykorzystać pytania pomocnicze:

- Czy mamy jakieś dziwne, oryginalne potrawy?
- Czy mamy jakieś dziwne słowa w języku polskim?
- Czy żyją u nas jakieś dziwne zwierzęta?
- Czy mamy jakieś zwyczaje, które dla innych mogą być niezrozumiałe?

Uczniowie mogą również wymienić to, co ich dziwi w ogóle („Co mnie dziwi?”).

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

SAWG
stowarzyszenie aktywnego
wspierania gospodarki

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

FAZA KOŃCOWA

Uczniowie siedzą w kręgu i wymieniają obiekty (przedmioty, postaci, zjawiska), które mogą być jednocześnie:

- małe i miłe
- czerwone i smaczne
- słodkie i zdrowe
- wysokie i drogie.

KOMENTARZ:

Dla uczniów zdolnych można przygotować nieco trudniejsze koniunkcje cech:

- jednorazowe i trwałe
- uciekające i wartościowe.